

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 124/09-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. marca 2009 predbežne prerokoval sťažnosť F. P., F., vo veci namietaného porušenia jeho práva podľa čl. 144 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4 Er 220/06 z 22. augusta 2008 a uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2 CoE 62/08 z 18. decembra 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť F. P. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. februára 2009 doručená sťažnosť F. P., F. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho práva podľa čl. 144 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Bardejov (ďalej aj „okresný súd“) sp. zn. 4 Er 220/06 z 22. augusta 2008 a uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej aj „krajský súd“) sp. zn. 2 CoE 62/08 z 18. decembra 2008.

Zo sťažnosti vyplýva, že 16. februára 2006 bola podaná žiadosť súdnemu exekútorovi na výkon exekúcie pre vymoženie 1 538 310 Sk s prísl. Okresný súd však nevydal poverenie na uskutočnenie exekúcie, zastavil exekúciu a zaviazal oprávneného zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov konania vo výške 1 867 Sk, pretože žiadosť o udelenie poverenia bola právoplatne zamietnutá. Krajský súd toto rozhodnutie 18. decembra 2008 na odvolanie sťažovateľa zrušil a vrátil vec okresnému súdu vo výroku o trovách exekúcie a v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie. Krajský súd uviedol, že napadnuté rozhodnutie bolo nepreskúmateľné, preto nariadil okresnému súdu opätovne rozhodnúť o trovách konania a súčasne rozhodnúť aj o žiadosti oprávneného (sťažovateľa) o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred súdom.

Sťažovateľ ďalej uviedol, že tým, že súd nepoveril súdneho exekútora na výkon a vymoženie jeho nároku proti povinnému, porušuje jeho ústavné práva, pričom vytkol aj konanie súdneho exekútora. Žiadal preto, aby ústavný súd vydal vo veci tento nález:

„Okresný súd v Bardejove a Krajský súd v Prešove porušuje v konaní, 4 Er 220/2006, 5 CoE 34/2007 a v konaní IČS: 82006201466 porušuje základné práva a slobody F. P. a to rovnosť pred zákonom, vlastníť a užívať majetok, porušovanie článku ústavy 144, a medzinárodného dohovoru článku 13 a 14.

Žiadam ústavný súd aby mi priznal primerané finančné zadošťačenie a to finančnú čiastku 4 000 000 Sk 355 240 Eur.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho

sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že uznesením Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4 Er 220/06 z 22. augusta 2008 a uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2 CoE 62/08 z 18. decembra 2008 došlo k porušeniu jeho práva podľa čl. 144 ústavy a práv podľa čl. 13 a čl. 14 dohovoru.

Jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia, opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (IV. ÚS 14/03).

Napadnuté rozhodnutie okresného súdu bolo vydané 22. augusta 2008, proti tomuto rozhodnutiu sťažovateľ podal odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd 18. decembra 2008. Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ podal sťažnosť na ústavnom súde (11. februára 2009) v čase, keď už uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, preto ústavný súd sťažnosť odmietol ako oneskorene podanú.

Okrem uvedeného ústavný súd poukazuje na to, že krajský súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, pričom okresný súd o veci do dňa rozhodnutia ústavného súdu opätovne nerozhodol.

Platná právna úprava (najmä postup podľa Občianskeho súdneho poriadku) v súčasnosti umožňuje sťažovateľovi domáhať sa právne účinným spôsobom ochrany svojich základných práv v rámci ďalšieho konania pred okresným súdom. Tento súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a bude musieť postupovať v zmysle tam uvedených záverov, pričom namietané porušenie základných práv sťažovateľ bude môcť uplatniť naďalej pred týmto súdom. Za daných okolností nie je preto daný dôvod, aby ústavný súd vstupoval v právnej veci sťažovateľa do právomoci všeobecného súdu.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd v súlade s princípom subsidiarity vyplývajúcej z čl. 127 ods. 1 ústavy a podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosť aj pre nedostatok svojej právomoci.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd nerozhodoval o ďalších nárokoch sťažovateľa ako ani o jeho žiadosti o ustanovenie obhajcu na konanie pred ústavným súdom.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. marca 2009